

Det hele forløb udmærket. Idet Tømmerkisten tørnede, bragede det lidt foruroligende i Dæmningsfløjene, og Vandet steg stærkt; men Strømmen førte den nok saa nydelig paa Plads, og tilsidst sad den der, drevet ind i Dæmningen som en Prop i en Flaskehals. Det var et virkelig gribende Øjeblik. Jeg kunde ønske, du havde været tilstede. Virkningen forhøjedes ved, at der samtidig lød et Par Mineskud noget derfra, hvor man ved Gennemgravning skaffede Flodvandet et midlertidigt Afløb ud til en Mose med en Sø.

Bagefter blev der serveret Champagne i et Telt, der var rejst paa Pladsen, og ved denne Lejlighed blev der holdt en Række Taler. Til sidst (fald nu ikke ned af Stolen!) udbragte ogsaa jeg en Skaal, nemlig for den tyske Teknikerstand, der her igen havde givet Verden et glimrende Bevis for sin Overlegenhed. Det gik meget godt. Naturligvis kneb det lidt med Sproget; men hvor jeg manglede et Ord, klarede jeg mig med en udtryksfuld Haandbevægelse. Talen vakte stor Begejstring, fra alle Sider omringede man mig for at trykke min Haand, og en tilstedeværende Reporter underkastede mig paa Hjemturen et Interview. Du vil da ogsaa kunne finde mit Navn i „Tageblatt“ for idag.

Iøvrigt stiftede jeg ved samme Lejlighed Bekendtskab med en Mand, en Professor Pfefferkorn, der ogsaa kan være mig til megen Nytte her. Han er Lærer ved Berlins tekniske Højskole og viste sig — saa lille er Verden — at være en god Bekendt af Aron Israel derhjemme og har derigennem faaet lidt Interesse for danske Forhold. Han bad mig ved Afskeden om at besøge ham.

24de Oktb.

— — Du bebrejder mig, kære Ven, mine Udtalelser forleden om Nathan og synes næsten lidt fortrydelig paa hans Vegne, fordi jeg ikke kan betragte ham som Fører. Jeg skal dertil sige, at ogsaa jeg naturligvis har den Mand meget at takke for — det erkender jeg beredvilligt; men som det Universitetsprodukt, han er, vil han altid blive en uforbederlig Æstetiker uden Forstand